

Въ Българіѣхъ между насъ ;
Черно море, Дунавъ, Сава,
Да бѣжѣтъ отъ този гласъ.

Ника глѣшатъ вси държавы ;
Да са чѣе по свѣта

Какъ са любн, какъ са слави

Нашѣтъ милый Царь баша. (2)

* * *
А ты Боже, Вышній Боже !

Дазъ животъ мѹ подарн

И подъ негово подножіе

Вси врази мѹ покори.

Свѣслаж-тъ мѹ діадимъ

Славнъ, чистнъ увардн,

До когато на свѣтъ има

Слазце, мѣсець и звѣзди.

(Исфрѣкодн мавраг никтас.)

Ахъ, да можахъ да почѣкамъ,

На сърдце ти на врата-та,

Дѣѣнкы дѣмы да подѣмамъ

да чѣеъ двѣ хорты.